

Plattdütsch / Friisk

Dechentreiter un Lanz, Döschmaschien un Trecker, laten dat ole Döschen lebennig warrn.

Junge manschne wan seelew bestime

Bait JEV-seminåår stalden nordfrasche än nordslaswikere dät laawen önjt gränslonj for

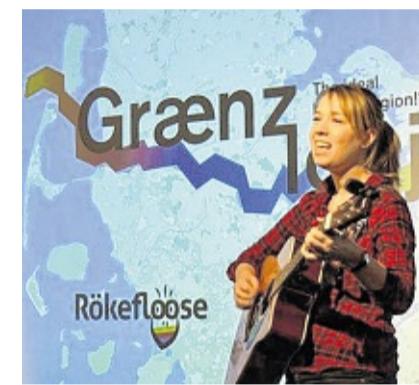
NORDFRASCHLÖNJ Fiiw deege lung san lasmoote foon manerhæide twasche 17 än 28 iir önjt gränslonj Jan Diedrichsen, sekretær foon e tjüscher manerhæid, häi ham e Bonn-Kopenhuugener ferklääringe fornümen, wat e tjüscher än e dänsch regiring 1955 unerschraaben häin. „Dät da frasche aji önjt da takste apdiket, as ninj forbil“, säit hi. „Dät huum gödj önjt gränslonj maenouder amgungt, koon ouers wälj en forbil for oudere weese.“

Da ferschäale twasche da manerhæide unerounader san eentlik ai sü grut, hääwe's gau fääststald. Da hääwe nämlig ältaumåle kumer, dät medie än schöljunerrucht önjt e e manerhæidespräke betääld wärde. Deoram drait ham et seminåår am da ferschäale tu e mörhäid. Deer, weer et e manerhæid luket, jare ruchte döörtuseeten, san's en forbil for da oudere. Ouers ducht et gränslonj uk as forbil, wörd bai e meeting tu begaat foont seminåår frääged?

Önjt e Charlottenhof gängt et drääwen lüüs ma jü fering schungster Norma. Jü häi musik üt e regjoon mabroocht an deerbai da tuhiringe gliks hu wurde aw fering bai broocht. JEV-präsident Matic Germovsek begrötted 60 diiljnaamere

üt hil Europa än da ferträasere foond manerhæide üt et gränslonj Jan Diedrichsen, sekretær foon e tjüscher manerhæid, häi ham e Bonn-Kopenhuugener ferklääringe fornümen, wat e tjüscher än e dänsch regiring 1955 unerschraaben häin. „Dät da frasche aji önjt da takste apdiket, as ninj forbil“, säit hi. „Dät huum gödj önjt gränslonj maenouder amgungt, koon ouers wälj en forbil for oudere weese.“

Dät hängt deerfoon ouf, dät da manschne dät tuhupelaawen uk for älwer naame. Arken ferdräch heelpt ninte än blaft bloots en takst ma köbstääwinge aw en stuk papiir, wan hi ai arken däi ma laawen feeld wärt.

Norma schungt önjt e Charlottenhof. NFI

„Än dät“, miijnt Diedrichsen, „as wälj luket.“ Än jü diskusjoon awäädrie wised, dät hi deerma rucht läi.

Ouernächted hääwe's ältaumåle önjt Tingleff önjt eefterschölj. Önjt ünlike floose hääwe's wat tu waasen fingen, hü huum am beesten sin rucht döörseete koon.

Foon Tingleff uit san's uk ouer tu Feer än eefter Flansborj kjard, am e frasch än e dänsch manerhæid kåentaluuren. For ällem e tuur döört heef ma e dämper heet da junge diiljnaamere gefeelen, ouerdät maning fort jarst tooch ouerhood siihüne sänj häin. E frasch loonschap ma di klääre kiming heet indruk määged.

Ål 1984 hääwe jam da jööged-feriine foond maning europäische manerhæide tu e JEV tuhupeslin. Da junge mansche wänj naie weege önjt e manerhæidepolitiki gunge. Önjt twasche san 40 feriene lasmoot bai e JEV. Ån foond önjfäng önj wus e Rökefloose deerbai, wat jarling ma da *Junge Spitzen* tut seminåår lääsid häi. Da diiljnaamere liire awt seminåår äles, wat huum brükt, am awäädrie seelew önj en stjör foond en forining tu ärben. Näist iir as et seminåår önj Kärnten bai da Słowene.

Karin Haug

Un se leevt noch – de ole Döschmaschien

Vele Tokiekers bewunnern dat historische Döschen op de Buurnmarkt

SCHWABSTEDT Blank wienerst stahn se dor, all in een Reeg. De Lanz, de Unimog, de Deutz, de Fahr, de Hanomag – allens Markeennaams vun Treckers, de nuude Oogen vun vele Jungs un jungbleven Besokers lüchten laten. De Oldtimerfrünn rund um de Glockenborg könnst stolt wiesen, wo fein se de olen Maschinen pleegt hebben. „Wenn wi dat nich mehr maken, denn hölt dat

poor Jute-Säcke hangen ünner de Döschter – links för dat fiene Koorn un rechts för de Kaff.

Ernst Egon Thomsen kann allens genau verkloren: Op de Waag steiht een Mann mit en dree-tinnen Fork un schmitt dat Bund Garven rop na de Bandschnieder. De giftet dat wieder an de Inleger. Denn lopen de Hälme dörrch de Maschien. Dat Koorn warrd in en Trummel ut-

un in de kamen Weken umschüffelt – to'n Drögen. De Kaff warrd bruukt as Fudder för de Peer. Dat Stroh lüppt wieder dörrch de Press un warrd packt op de Hänger achter de Döschmaschien.

De Maschinenmeister regelt, dat allens tosamen funktioniert. Trecker un Döschmaschien warrn utnannerholen mit en iesern Stang. Allens warrd in de Gang sett mit en brede Reem zwischen dat Schwungrad vun de Trecker un de Well vun de Döschmaschien.

För de Tokiekers warrd düütlich: Dor sitt nich blots een op en vull-automatische Meihdöschter. Dat is richtig veel Arbeit för acht bittein Lüüd. Larm maakt dat gewaltig un stuven deit dat ok. „Kann gloven, wi harrn achteran dächtig Hunger. Avers jeder-een kann so begriepen, woden-nig dat Döschen eigentlich ok hüüt noch funktioniert.“

De Oldtimerfrünn um de Glockenborg seien dat nich as Arbeit. De hebbet Spoos bi dat Fachsimpeln, dat Klütern un dat Koornmeien mit en ole Binner. De Döschmaschien hebbt se schenkt kregen – de steiht nu wedder bi Erich Petersen op de Dänische Schanze un hett Rohbit annher Johr bi de Schwabstedter Buurnmarkt. För all de Verenlüüd blifft dat Mitenanner. Avers dat Grillen, de Buddel Beer un de Tass Kaffee – de sind denn jeok noch dor. Ingwer Oldsen

schlagen. Un rutscht wieder dörrch dat Schüddelwark. För Rogg, Weeten, Gasten, Hover un Gemenge giftet dat denn verscheden grøve Siebe. „Dat geiht blots, wenn so'n Sieb ok blank is.“

En Windpuuster trennt allens un en Elevoter sorgt dorfür, dat Koorn un Kaff an de richtige Steed in de richtige Sack kümmert. Dor arbeiden denn de Koordräger un de Kaffdüvel. Dat Koorn warrd dorna utkippt op de Böön

Jute-Säcke hangen ünner de Döschter – links för dat fiene Koorn un rechts för de Kaff. INGWER OLSEN

op. „Dorvun is Vörsitter Günther Jacobsen overtuügt.

Liek gegenöver steiht de Dechentreiter, en Döschmaschien ut de erste Deel vun dat letzte Johrhunnert. Bi de Buurnmarkt in Schwabstedt dörrt de ole Döschter wedder in de Gang. Dorneven steiht en Ledderwaag vull mit Koorngarven un dor achter en Hänger för dat Föder Stroh. As sik dat hört, is vörn dat Koorn in Hocken opstellt. En

schlagen. Un rutscht wieder dörrch dat Schüddelwark. För Rogg, Weeten, Gasten, Hover un Gemenge giftet dat denn verscheden grøve Siebe. „Dat geiht blots, wenn so'n Sieb ok blank is.“

En Windpuuster trennt allens un en Elevoter sorgt dorfür, dat Koorn un Kaff an de richtige Steed in de richtige Sack kümmert. Dor arbeiden denn de Koordräger un de Kaffdüvel. Dat Koorn warrd dorna utkippt op de Böön

marie Jensen un Jörg Hartmann geiht dat en Bildungsurlaub „Plattdütsch in'e Pleeg“ an de Volkshochschool Husum. In en Intensivkurs hebbt de beiden denn de twölf Kurs-Lüüd togangs hulpen mit Plattdütsch. Fördert worr de Kurs vun de Förderverein Plattdütsch-Zentrum.

„Dor sind Lüüd, de truen sich nich, de Mund op Plattdütsch optomaken. Se sind bang, dat sik dat ‚komisch‘ anhören deit. Villicht sind se sognor al mol utlacht worrn.“ Bi Singen, Lesen un Vertellen

De Husumer Bildungsurlaub bedüüdt een Week Plattdütsch. 10

schall de Mund op Plattduitsch opgahn. De Deelnahmers lehren avers ok gau vele niee Fach-Wörter kennen.

Unganz bi to kriegen se allerhand Plietsches to de Umgang mit Wörter un Spraak bipuult.

Sülvige Themenkomplex un liekers ganz anners leep dat in Leck. Nochmol twölf Lüüd kemen een Dag lang hen na de Nordsee-Akademie. Dat Kompetenzzentrum Demenz S-H harr inlaadt to „Plattdütsch im Pflegealltag und in der Betreuung“.

„Demenz un denn Plattdütsch in Pleeg un Betreuung – wat bringt mi dat?“, fraagt Kursleiterin Elke Kirchhoff-Rode. Plattdütsch hett ganz veel to doon mit Emotion. Un mit ganz veel Inföhlen bringt se hüüt de Ehrenamtlers, Kran-

kenschwesterns un Betreuers to'n Platt-Schnacken.

Jedereen kann ut egen Belevnen vertellen. Mit Postkorten warrn egen Gedanken in't Plattdütsche bröcht. Ideen warrn sammet, wodennig een mit Demenzkranken arbeiten kann. Dat Wohrnehm-

snaak. Ham diarbi üüs un en grat familje tu feelen, fäält ei swaar: An wan ham ens wat rau brükt, kön ham bütjen fein bi Jarplunder sia üüb en beenk sat an a anen bi't sweemen tuluke.

De termiin för a Harefsthuuchskuul 2016 stäänt noch ei feest, bluat det at weder ian jaft, det as was. Claas Riecken

A jongen haa en letj teoterstak iinööwet MANFRED NISSEN

Wenn du Hölp bruukst: Tweemol „Platt in'e Pleeg“ in Nordfreesland

HUSUM/LECK Wennehr brukkt een Hölp? Na en OP, wenn een ut de Narkoos waken warrd? Wenn een oolt is un nich mehr alleene torecht kümmert? Is Hölp nödig, wenn een torüchfallt in de egen Kinnertiet? Oder langt een Plattdütsch as dat letzte Stück Tohuus, dat an't Enn in't Pleeghus nablieven deit? Is dat nich veel mehr as blots Plattdütsch in de Pleeg?

Twee ganz verschieden Wiederbilden to disse Themenkomplex geiht dat in Husum un in Leck. Mit Dr. Anne-

marie Jensen un Jörg Hartmann geiht dat en Bildungsurlaub „Plattdütsch in'e Pleeg“ an de Volkshochschool Husum. In en Intensivkurs hebbt de beiden denn de twölf Kurs-Lüüd togangs hulpen mit Plattdütsch. Fördert worr de Kurs vun de Förderverein Plattdütsch-Zentrum.

„Dor sind Lüüd, de truen sich nich, de Mund op Plattdütsch optomaken. Se sind bang, dat sik dat ‚komisch‘ anhören deit. Villicht sind se sognor al mol utlacht worrn.“ Bi Singen, Lesen un Vertellen

schall de Mund op Plattduitsch opgahn. De Deelnahmers lehren avers ok gau vele niee Fach-Wörter kennen.

Unganz bi to kriegen se allerhand Plietsches to de Umgang mit Wörter un Spraak bipuult.

Sülvige Themenkomplex un liekers ganz anners leep dat in Leck. Nochmol twölf Lüüd kemen een Dag lang hen na de Nordsee-Akademie. Dat Kompetenzzentrum Demenz S-H harr inlaadt to „Plattdütsch im Pflegealltag und in der Betreuung“.

„Demenz un denn Plattdütsch in Pleeg un Betreuung – wat bringt mi dat?“, fraagt Kursleiterin Elke Kirchhoff-Rode. Plattdütsch hett ganz veel to doon mit Emotion. Un mit ganz veel Inföhlen bringt se hüüt de Ehrenamtlers, Kran-

Hand, Appeln schelln – ganz wenig hölpt. „De Jung mit en Tüdelband“ warrd sungen. Un eenfache Anwiesungen warn öövt. Schöne Sprüche warn innermisch: „En Koor de quietscht, de lüppt lang.“

De Patienten gesund maken kann leider ok dat Plattdütsche nich. Un bespoosst warn will ok nich jedereen. Männigmol hölpem kann denn en anner Blickrichtung, verkloot Elke Kirchhoff-Rode: „De meckert, de is noch mit mi op de Weg.“ Ingwer Oldsen